

ФЕДЕРАЛЬНА ПОДАТКОВА СТРАТЕГІЯ США У 80-ТІ РР. XX СТ.

Досягнення податкових надходжень до федерального бюджету США у 80-ті рр. XX ст. були, на наш погляд, досить цікавими. В цей час набули сили два основних акти, що змінювали податковий закон – Economic Recovery Tax Act 1981 року та Tax Reform Act 1986 року. Тоді ж були прийняті і інші, але менш важливі документи, тому ми зосередимо свою увагу на першому з них.

The Economic Recovery Tax Act, назвемо його ERTA – це одна із обіцянок Рональда Рейгана під час його президентських перегонів, був оснований на пропозиціях Кемпа-Рота.¹ І ця обіцянка була реалізована у відповідному документі у 1981 році: ERTA знизжує індивідуальні ставки прибуткового податку на 25 відсотки протягом наступних трьох років, а з 1985 року затвердив важливу реформу індексації індивідуального увільнення від сплати податків та зниження інфляційного споживчого індексу. Податкова індексація була системою, в якій увільнення від податків та мита, його зменшення та інші аспекти податкової системи були відрегульовані таким чином, що навіть інфляційні процеси не похитнули зростання збору податків у цей час.

Самий простий спосіб для поняття значення податкової індексації – у наступному, спрощеному прикладі: пропонується індивідуальний податок у 25 відсотків від усіх надходжень за винятком надходжень, що менш, ніж 2000 доларів на рік. Людина з надходженнями менше 2000\$ не платить податків, а хтось з надходженнями 6 тис. доларів платить податки з 4 тис. (6 мінус 2, що не оподатковуються) та сплачує 1 тисячу (25% від 4 тисяч). Припустимо, що через кілька років інфляційний рівень подвоївся, але і заробітна плата зросла удвічі – протягом певного часу із-за інфляційних процесів рівень цін та заробітна плата зростають паралельно. До податкових стягнень ми маємо 12 тис. \$. З індивідуальним підходом ми маємо 10 тисяч \$, що підлягають оподаткуванню. $(12 - 2 = 10)$ і податок від цього – 2500 \$ (25% від 10 тисяч). Податки зросли від тисячі до двох з половиною. Таким чином, при зростанні в прибутку у 2 рази, податки зросли у 2,5 рази. Після податкового очищення чистий прибуток зріс від 5 тисяч \$ (6 тис. – 1 тис. податків) до 9,5 тисяч (12 тисяч – податок 2,5 тисячі). Заробітна плата та ціни подвоїлись, але чистий прибуток зріс тільки в 1,9 разів від того, що був. Таким чином, уряд додатково отримав прибутки, навіть за інфляції, хоча реальні прибутки споживачів зменшились.

На державному та місцевому рівні податковий тиск у 1970-ті роки утримав зростання державних та місцевих платежів. Однак на федеральному рівні грошові надходження зросли після 1975 року, тому що інфляція зруйнувала, знецінила прибутки, стандартні утримання, підштовхнула податкові ставки до зростання.

Індексація вивільнення від податків, утримань та ін. в особистісних податках, ERTA попередила інфляцію від автоматичного зростання податкового тиску на платників. Для прикладу, ми продовжимо спрощено демонструвати

¹ Ці пропозиції пішли від імен авторів – Джека Кемпа, сенатора від Нью-Йорка та Вільяма Рота, сенатора від Делаверу.

цей процес. Коли рівень цін подвоївся, індекс увільнення від податків виріс від 2000 до 4000\$. Після інфляції оподаткований прибуток дорівнював 8000\$ (12 тисяч – 4000 вивільнених) та податкова ставка 2000\$ (25 відсотків від 8000\$), які були подвоєні до інфляції. З індексацією податки зросли вдвічі разом з цінами. До індексації, започаткованою ERTA та збереженою в Tax Reform Act в 1986 році, податкова система приводилась у відповідність кожного року, або, якщо рівень цін поточного року зріс за чотири відсотка, таким же чином зростали утримання, увільнення від податків на рівні податкових платежів зростали на ті ж 4 відсотка.

Для ERTA було кількісно більш важливим ставлення до загального прибуткового податку ніж до персонального. Найбільші зміни у податковій системі акціонерних товариств залучили велике розширення стимулів для бізнесової активності. Всяка бізнесова справа, що інвестувала виробництво нового обладнання або будівель, була спроможна зменшити податки за допомогою системи податкових звижок та прискорення амортизаційних відрахувань. Податкові знижки на капіталовкладення дозволяла фірмам отримувати знижки на прибутковий податок, отримувати знижки на купівлю окремих видів обладнання, а прискорена система повернення витрат (Accelerated Cost Recovery System – ACRS), дозволила збільшити амортизаційні відрахування, чим зменшила оподатковуваність прибутку акціонерних товариств і таким чином, їх податки [1, с.558–561; 2, с.598–606].

Список літератури: 1. *Principles of Macroeconomics*. Henderson and Poole. Toronto. 1991; 2. *Principles of Microeconomics*. Henderson and Poole. Toronto. 1991

Надійшло до редакції 08.01.02